

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΜΠΑΛΤΑ

Τάξη στο χάος

» **ΤΑΞΗ ΣΤΟ ΧΑΟΣ:** Ζωγραφική, θέατρο, κινηματογράφος. Πρόκειται για το πρόσφατο βιβλίο του Κυριάκου Κατζουράκη (εισαγωγή Καλλιόπη Ρηγοπούλου, πρόλογος Μάνος Στεφανίδης, επιμέλεια Μαρία Λαϊνά, εκδόσεις Καλειδοσκόπιο, Αθήνα 2013). Βιβλίο για τη ζωγραφική, για το θέατρο, για τον κινηματογράφο και για όσους ή σα έφτιαξαν τη ματιά, το χέρι και τη σκέψη του συγγραφέα του. Γραφή που θέλει να επιβάλει τάξη στο χάος. Ο Κατζουράκης θέλει να βάλει τάξη στο δικό του χάος.

Ο Κυριάκος Κατζουράκης, και βεβαίως η Κάτια Γέρον μαζί του, είναι εδώ μαζί μας για πολλά, τελικά, χρόνια. Στον δικό μας χώρο, αλλά και στους δικούς τους, στους χώρους της πολύμορφης τέχνης τους. Δηλαδή στον δικό μας χώρο και πάλι, εκεί όπου διαμορφώνεται η δική μας αισθητική και πνηκτή αγωγή, εκεί όπου καλλιεργείται η ευαισθησία και οξύνεται ο προβληματισμός μας, εκεί όπου ανοίγει το βλέμμα για να δει βαθύτερα και διευρύνεται ο στοχασμός για να καταλάβει περισσότερα.

Μαζί μας αλλά και μόνοι τους. Γιατί η δική μας Αριστερά δεν έχει μάθει να βλέπει άφοβα και διαμιάς, να αναγνωρίζει άμεσα και ζεστά τους δικούς της ανθρώπους. Είναι σαν να θεωρούμε τους διπλανούς μας, ακόμη και τους συντρόφους μας, παγιωμένους εκεί. Άκαμπτα δεδομένους. Περπατάμε μαζί στην ίδια πορεία, φωνάζουμε μαζί τα ίδια συνθήματα, συμμεριζόμαστε τον ίδιο προβληματισμό σε μια συνέλευση, αλλά τις περισσότερες φορές τα κάνουμε περίκλειστοι. Σαν η υπόλοιπη ζωή μας να είναι άλλη και να βρίσκεται αλλού. Είναι ίσως γι' αυτό που δεν προσπαθούμε να μάθουμε το τι ακριβώς κάνει ο διπλανός μας με τη δική του ζωή, ποιος είναι ο δικός του πόνος και το δικό του μεράκι, πώς θέλει να συμβάλει με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο και τον δικό του ιδιαίτερο μόχθο στον κοινό μας αγώνα. Κάνουμε τα πάντα μαζί, αλλά τις πιο πολλές φορές αφήνουμε τον διπλανό μας να αναμετριέται μόνος με το δικό του χάος. Ναι, χάος. Γιατί η καταστροφή γύρω και μέσα μας, ο αγώνας για γυμνή επιβίωση, η διάλυση των συνηθειών και του καθημερινού ήθους μας, η κατάρρευση ακόμη και των μετρημένων βλέψεων ή των σεμνών προσδοκιών μας, θολώνει αξίες, συσκοτίζει στόχους, ανακατεύει σχέσεις, σβίνει οδοδείκτες, μπερδεύει προσανατολισμούς, διαχέει παραζάλη, δημιουργεί το χάος όπου πορευόμαστε σχεδόν τυφλά. Ψηλαφώντας.

Ο Κατζουράκης κάνει το βήμα και αποτολμά να βάλει τάξη στο δικό του χάος. Δημόσια, όπως αρμόζει. Με τη συνδρομή της Καλλιόπης Ρηγοπούλου, του Μάνου Στεφανίδη, της Μαρίας Λαϊνά και των εκδόσεων Καλειδοσκόπιο. Τολμά να βάλει τάξη στο δικό του χάος, αλλά για λογαριασμό όλων μας. Δηλαδή ζητάει από μας να τον δούμε, να τον ακούσουμε και να τον αναγνωρίσουμε. Για να μιλήσουμε κι εμείς όπως νομίζουμε κι όπως μπορούμε. Όπου ο τρόπος μας μπορεί να είναι ακόμη και μια ενεργός σιωπή που απλά και μόνον βλέπει, αισθάνεται και θέλει να καταλάβει. Γιατί, βέβαια, μια τέτοια σιωπή είναι απείρως δραστικότερη από θορύβους λόγων που δεν κομίζουν τάξη, αλλά προσπαθούν απεγγνωσμένα, και τελικά μάταια, να κρύψουν το δικό τους χάος από τον ίδιο τον εαυτό τους.

